

Kard. Stanisław Dziwisz

List Metropolity Krakowskiego z okazji II Światowego Kongresu Bożego Miłosierdzia i nawiedzenia obrazu Jezusa Miłosiernego w parafiach Archidiecezji Krakowskiej

1. „O niepojęte i niezgłębione Miłosierdzie Boże, /Kto Cię godnie uwielbić i wysławić może, /Największy przymiocie Boga Wszechmocnego, /Tyś słodka nadzieja dla człowieka grzesznego” (Dzienniczek, 951).

Drodzy Bracia i Siostry! Tymi słowami św. Siostry Faustyny zapisanymi w Dzienniczku pragnę dziś zwrócić się do Was z okazji II Światowego Kongresu Bożego Miłosierdzia, który odbędzie się w Krakowie-Łagiewnikach od 1 do 5 października tego roku, a także z racji rozpoczynającej się w naszej Archidiecezji peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego i relikwii św. Siostry Faustyny oraz bł. Jana Pawła II. Słowa św. Siostry Faustyny pomagają nam wyrazić nasze uwielbienie Bożego Miłosierdzia i nasze dziękczynienie za tę wielką tajemnicę, jaką Bóg powierzył człowiekowi i przypomniawszy światu w naszych czasach przez posługę pokornej zakonnicy św. Faustyny Kowalskiej i wielkiego Papieża z Krakowa bł. Jana Pawła II.

Niepojęte i niezgłębione jest miłosierdzie Boga, który wybrał Kraków na Stolicę Miłosierdzia, stąd bowiem miłosierdzie Boże wyszło na świat i znane jest dziś w najodleglejszych zakątkach naszego globu, pośród ludzi różnych ras i kultur. Wierzymy, że to niezgłębione miłosierdzie Boże jest nadzieją dla naszej Ojczyzny, dla Kościoła i dla całego świata, ponieważ w nim odkrywamy Boga obecnego w świecie, który nie przestaje nas obdarzać swoją miłością. Idąc za myślą bł. Jana Pawła II, chcemy przypomnieć, że w miłosierdziu Bożym, jak w jasnych promieniach słońca odkrywamy również prawdę o nas samych – o tym, że potrzebujemy miłości, aby wzrastać duchowo, i o tym, że jesteśmy gotowi dzielić się miłością. Miłosierdzie Boże jest kluczem do zrozumienia człowieka i jego misji w tym świecie. Jest nadzieją, która otwiera nas na nieznaną przyszłość i dodaje odwagi do podejmowania wyzwań współczesności. Za Siostrą Faustyną i Janem Pawłem II powtarzamy: Jezu, ufam Tobie.

Ufamy Jezusowi Miłosiernemu, ponieważ On jest jedynym Odkupicielem człowieka. On budzi w nas ufność we wszechmocną miłość Boga. On jest znakiem nadziei wobec zagubienia i przerażenia różnymi rodzajami zła, w obliczu cierpienia niewinnych ludzi i zwątpienia tych, którzy zostali przygnieceni ciężarem nieszczęść.

2. Kontemplując oblicze Jezusa Miłosiernego, patrzymy również na szczególnego Apostoła Bożego miłosierdzia, którym jest bł. Jan Paweł II. Stanął on odważnie obok św. Siostry Faustyny i zaniósł orędzie miłosierdzia na krańce świata. Młody robotnik Solvayu Karol Wojtyła już w czasie II wojny światowej przychodził do kaplicy klasztornej w Łagiewnikach i modlił się przed obrazem Jezusa Miłosiernego. Jako Arcybiskup Krakowski rozpoczął proces beatyfikacyjny Siostry Faustyny. Jako Papież Jan Paweł II orędzie miłosierdzia uczynił centralnym punktem swojego nauczania. Naukę o Bożym miłosierdziu wyłożył w Encyklice *Dives in misericordia* – O Bogu bogatym w miłosierdzie. Kanonizując Siostrę Faustynę 30 kwietnia 2000 roku, ustanowił

Święto Miłosierdzia, a podczas podróży apostołskiej do Ojczyzny 17 sierpnia 2002 roku zawierzył cały świat Bożemu Miłosierdziu. Ten akt zawierzenia stał się szczególnym wyznaniem wiary Ojca Świętego, który był przekonany, że Bóg przypomniał nam miłosierdzie jako znak czasu dla gubiącej się w materializmie ludzkości.

Bł. Jan Paweł II, odwołując się do słów Dzienniczka św. Faustyny: „Nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopokąd się nie zwróci z ufnością do miłosierdzia mojego” (Dzienniczek, 300), stwierdził, że „światło Bożego Miłosierdzia, które Bóg zechciał niejako powierzyć światu na nowo poprzez charyzmat Siostry Faustyny, będzie rozjaśniało ludzkie drogi w trzecim tysiącleciu”.

3. Drodzy bracia i siostry! Świadomi wszystkich trudności, jakie nękają naszą Ojczyznę i cały świat, pragniemy podjąć w naszej Archidiecezji wyzwanie, by otworzyć się na działanie Miłości miłosiernej i zawierzyć Bogu wszystkie nasze codzienne sprawy. Chcemy, aby wołanie Jezusa Miłosiernego: „Nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopokąd się nie zwróci z ufnością do miłosierdzia mojego” (Dzienniczek, 300) przez nas i nasze świadectwo dotarło do wszystkich ludzi dobrej woli: do naszych domów, do szkół i do zakładów pracy, do szpitali, domów dziecka i do więzień. Wierzmy, że Boże miłosierdzie jest zawsze znakiem nadziei dla każdego człowieka zmęczonego, przygniecione go trudami powszedniego dnia.

W dniach od 1 do 5 października tego roku w Sanktuarium w Łagiewnikach odbędzie się II Światowy Kongres Bożego Miłosierdzia, który zgromadzi wielu czcicieli Bożego miłosierdzia z ponad 40 krajów świata. Pragnę już teraz podziękować wszystkim, którzy odpowiedzieli na prośbę organizatorów, aby przyjąć uczestników w swoich domach. Główne spotkania kongresowe będą się odbywać w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach.

Zapraszam Krakowian na inaugurację Kongresu w sobotę (1 października) i na Mszę świętą w niedzielę oraz na obrady w ciągu kolejnych dni. Szczególnym wydarzeniem Kongresu będzie modlitwa w Godzinie Miłosierdzia w niedzielę 2 października w wyznaczonych kościołach Krakowa. Następnie uczestnicy Kongresu zgromadzą się na Krakowskim Rynku na wspólnej modlitwie i misterium „Credo”, które przybliży nam problematykę miłosierdzia realizowanego w różnych sytuacjach życiowych.

Ważnymi wydarzeniami kongresowymi będzie modlitwa o pokój na świecie w Obozie Koncentracyjnym Auschwitz-Birkenau 3 października i na rynku w Wadowicach, w mieście rodzinnym bł. Jana Pawła II w dniu 4 października ekumeniczna modlitwa o jedność chrześcijan. Do udziału w tych spotkaniach modlitewnych zapraszam szczególnie mieszkańców Oświęcimia i Wadowic. Kongres zakończy się w środę 5 października w Łagiewnikach przyjęciem światła miłosierdzia i uroczystym rozesłaniem. Światło miłosierdzia uczestnicy Kongresu zabiorą do swoich rodzinnych stron, by przypominało im o potrzebie otwierania się na miłosierdzie i czynienia miłosierdzia.

4. II Światowy Kongres Miłosierdzia będzie jednocześnie dla naszej Archidiecezji początkiem pielgrzymowania obrazu Jezusa Miłosiernego po naszych parafiach razem z relikwiami św. Siostry Faustyny i bł. Jana Pawła II. Chcemy w ten sposób na nowo rozpalić „ogień miłosierdzia” w naszych sercach i zanieść go wszędzie tam,

gdzie brak miłości i zrozumienia, jedności i przebaczenia. Pragniemy być wierni testamentowi bł. Jana Pawła II, który parafrazując słowa św. Faustyny powiedział: „Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście! To zadanie powierzam wam, drodzy bracia i siostry, Kościołowi w Krakowie i w Polsce oraz wszystkim czcicielom Bożego miłosierdzia, którzy tu przybywać będą z Polski i z całego świata. Bądźcie świadkami miłosierdzia!” (Jan Paweł II, Homilia, 17. 08. 2002).

Do dobrego przeżycia peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego chcemy przygotować się przez rekolekcje i misje parafialne. Będą one czasem szczególnej łaski, jakiej Bóg udziela człowiekowi przez słuchanie Słowa Bożego, przeżycie sakramentu pokuty i podjęcie odnowy duchowej. Ufam, że czas rekolekcji i nawiedzenia stanie się ważnym momentem refleksji, zastanowienia się, dokonania rachunku sumienia i opamiętania się, jeśli popełniliśmy błąd życiowy lub poszliśmy w złą stronę. Rekolekcje i spotkanie z tajemnicą Bożego Miłosierdzia będzie okazją do przemiany życia, zawrócenia ze złej drogi, pojednania z Bogiem i w naszych rodzinach, w relacjach sąsiedzkich, w szkole i w pracy.

Archidiecezja Krakowska, wiarna bł. Janowi Pawłowi II, podejmuje wielki trud peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego do wszystkich parafii przyjmując nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia jako znak nadziei dla każdego człowieka, dla wszystkich rodzin i wspólnot, dla wielkiej rodziny dzieci Bożych. Dziś św. Siostra Faustyna i bł. Jan Paweł II stają obok obrazu Jezusa Miłosiernego w swoich relikwiach jako świadkowie wielkiej miłości Boga do człowieka, ukazując nam możliwości odnowy duchowej człowieka i stosunków społecznych. Zachęcają nas, byśmy odważnie przyjęli miłosierdzie przez zbliżenie się do sakramentu pokuty i otwarcie na Chrystusa w Komunii świętej. Niech owocem peregrynacji będzie odnowienie lub utworzenie zespołów charytatywnych w parafiach, które będą nieść konkretną pomoc potrzebującym.

„Nie spocznie ludzkość, dopóki nie zwróci się do Bożego Miłosierdzia!”. Niech te słowa zapisane w Dzienniczku św. Siostry Faustyny i wielokrotnie powtarzane przez bł. Jana Pawła II, będą zachętą do otwarcia naszych umysłów i serc na głos Bożego miłosierdzia.

Na czas Kongresu i peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego z serca wszystkim błogosławię.

Stanisław Kard. Dziwisz, Metropolita Krakowski

Kraków, 14. 09. 2011 w Święto Podwyższenia Krzyża Świętego